

פתאום הוא היה אחר / שמעון אגסי

כשחזר גיל מאוחר בערב אחרי יום עבודה מתוח ומתיש, היתה יונה ישובה בסלון המואר וקוראת בעיתון. שתק, נכנס למטבח החשוך והדליק את האור.
"למה הכלים מונחים בתוך הכיור, צעק, "ואת יושבת לך בסלון וקוראת?"
"אבא, אבא, היגעת!!", יצאה נופר מחדרה בריצה לקראתו, ידיה פרושות לצדדים ופניה קורנים.
ופתאום הוא היה אחר.

* *

זומפה היה יצור בעל גוף בִּיצָתִי לבן בעל קליפה קשה ותוך רך, עיניים ענקיות ופעורות כיסו את כל חלק גופו העליון וריח משכר של מי וורדים נדף ממנו.
יום אחד הלך זומפה ביער החשוך לחפש את אהבתו הגדולה. גשש באפלה אנה ואנה, נתקל בעץ שקרס עליו והטיל אותו מעוך אל תוך הִבִּיצָה הסרוחה שנפרשה ממש לרגליו.
יצא זומפה מבעבע מתוכה כל עוד נשמה באפו, סדוק ומעוך, כולו מכוסה בוץ שחור, עיניו עטויות אצות ירוקות, מפזר ריח של דג מלוח על כל סביבתו.
פתאום הוא היה אחר.

* *

היתה מעיין קמה בבוקר, הולכת לעבודה לשמונה שעות בדיוק, חוזרת הביתה, מתיישבת מול הטלביזיה ומזפזפת בין תוכניות הריאליטי של "לרקוד עם כוכבים", "היפהפיה והחנון" ו"כוכב נולד", נרדמת מולה, מתעוררת בשעה אחת בלילה והולכת לישון.
ולמחרת קמה בבוקר, הולכת לעבודה לשמונה שעות בדיוק, חוזרת הביתה, מתיישבת מול הטלביזיה, וחוזר חלילה יום אחרי יום.
ערב אחד, באמצע הביקורת הארסית והלגלגנית של סיימון על השיר של הבלונדית עם הנזם באף, צלצל הטלפון.
"יאללה, צאי מזה, בואי ניפגש מחר בצהריים", הוא אמר לה.
ופתאום היא היתה אחרת.